

## TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-02953  
Otsuse kuupäev 27.07.2026  
Komisjoni koosseis Meelis Pirn

Tarbija  
Kaupleja AutoSalong OÜ (11440831)

Tarbija nõue Tarbija soovib sõiduki parandamist või parandamiskulu hüvitamist.

### Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui vaidlevad pooled otsusega ei nõustu, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

### Asjaolud:

Tarbija ostis 14.01.2026 kauplejalt kasutatud sõiduauto Volvo XC60, 2013. aasta väljalase, läbisõiduga ligikaudu 327 000 km, hinnaga 8650 eurot. Pärast sõiduki ostmist leidis tarbija, et sõiduki roolilatis esineb suur lõtk ning sõiduk ei vasta lepingutingimustele. Tarbija pöördus remondiettevõtte poole, kes koostas roolilati vahetamise hinnapakkumise summas 3395,38 eurot. Tarbija leiab, et tegemist oli müügihetkel olemas olnud lepingutingimustele mittevastavusega, mille eest vastutab kaupleja, ning palub mõista kauplejalt välja nimetatud remondikulu.

### Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidleb avaldusele vastu. Kaupleja leiab, et tegemist oli kasutatud sõidukiga, mille vanust ja läbisõitu arvestades tuleb arvestada tavapärase kulumisega. Ostjal oli võimalik teha proovisõit ning sõiduk läbis ostupäeval tehnoülevaatuse puudusteta. Samuti peab kaupleja tarbija nõutud remondikulu põhjendamatult suureks.

### Komisjoni põhjendus:

Komisjon tuvastas, et poolte vahel on sõlmitud müügileping. Tegemist on tarbijalemüügiga Võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 218 lg 2 sätestab, et tarbijalemüügi puhul vastutab müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest. VÕS § 218 lg 2<sup>2</sup> sätestab, et tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Antud juhul ostis tarbija kasutatud auto. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks. Kasutatud asja ostjal tuleb arvestada, et kasutatud asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi.

Riigikohtu lahendite 3-2-1-23-10 ja 2-21-1758 kohaselt tuleb kasutatud sõiduki puhul hinnata, millist seisukorda võis ostja sõiduki vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades mõistlikult oodata. Lepingutingimustele vastavaks võib osutuda ka asi, millel on tuvastatud selle vanusele tavapärane kulumine või vananemine.

Komisjon leiab, et tarbija ei ole esitatud tõenditega piisavalt tõendanud, et sõiduki roolilati seisund ületas sellise 2013. aasta väljalaske ning ligikaudu 327 000 km läbisõiduga sõiduki puhul tavapäraselt eeldatavat kulumist või et tegemist oli puudusega, mis muutis sõiduki juba üleandmise ajal lepingutingimustele mittevastavaks.

Komisjon peab oluliseks, et sõiduk läbis ostupäeval korralise tehnoülevaatuse ning juhtimisseadme osas puudusi ei tuvastatud. Tarbijal oli enne ostu võimalus sõidukiga tutvuda, teha proovisõit ning soovi korral lasta sõiduk spetsialisti juures üle kontrollida.

Komisjon märgib täiendavalt, et isegi juhul, kui eeldada kaupleja vastutust, ei oleks tarbija rahaline nõue põhjendatud. Tarbija lähtub uue originaalroolilati maksumusest (3395 eurot ehk umbes 39% sõiduki hinnast), samas kui kaupleja esitatud tõendite kohaselt oleks roolilati taastamine võimalik ligikaudu 400–650 euro eest (umbes 5–8% sõiduki hinnast). Isegi puuduse olemasolu korral ei oleks tarbijal alust nõuda põhjendamatult kulukat remondiviisi, kui puuduse kõrvaldamine on võimalik oluliselt väiksemate kuludega. Komisjonil ei ole õigust omal algatusel muuta tarbija nõude eset ega nõude ulatust. Kuigi tehnoülevaatus ei tõenda iseenesest, et sõiduk oli puudusteta, ei olnud kauplejal sellises olukorras põhjust eeldada olulise roolimehhanismi puuduse olemasolu.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbija ei ole tõendanud sõiduki lepingutingimustele mittevastavust, mille eest kaupleja VÕS § 218 alusel vastutaks. Lisaks ei ole tarbija esitatud rahaline nõue oma ulatuselt põhjendatud. Seetõttu jätab komisjon tarbija avalduse rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Meelis Pirn

/allkirjastatud digitaalselt/